

תשורה

משמחת נישואין

של

מנחם מענדל והדסה שיינא
שפאלטער

יום רביעי י"ג סיון ה'תשנ"ז
לאס אנדזעלעס

ב"ה, עש"ק אחר הצות,
כ"ד סבת ה'תשכ"ז
ברוקלין, נ.י.

אל חברי איגוד הלמידי הישיבות
סניף: בני ברק
ה' עליהם יהיו

שלום וברכה!

מאשר הנני קבלת מכתבם ~~ממנו~~הפ"נ.

וביום הסתלקות הילולא של כ"ק אדמו"ר הזקן,

אשר "בחד קטירא אתקטר בי" בקוב"ה מעודו על הארץ" ובעת ההסתלקות
"אליו נשא את נפשו בשמחה וטוב לבב" ו"כל מה שעסק כל ימיו עלו עם שורש
נשמחו בעלותו בשעה ההיא",

ומלמעלה למטה, הרי בכלל "כל עמל האדם שעמלה נפשו בחייו למעלה
בבחי' העלם והסתר מתגלה ומאיר בבחי' גילוי מלמעלה למטה בעת פטירתו"
ו"מאיר חסד ה' מעולם עד עולם על יראיו ופועל ישועות בקרב הארץ",
ומדי שנה בשנה, הרי הימים האלו (כאשר הם) נזכרים (כדבעי, הרי
אז כל ההארות וההמשכות) נעשים.

וגופא בתר רישא אזיל, כל אלה הלומדים תורתו וכו',

אשר כשמו שניאור כן הוא - נגלה תורה ופנימיות התורה (תורת
החסידות),

לימוד המביא לידי מעשה, קיום המצות בדחילו ורחימו,

כמצווה עלינו וכמבואר באר היטב ע"י בעל ההילולא בספרו חניא
קדישא ובמאמרי דא"ח שלו.

ויהי רצון אשר בדורנו עקבתא דמשיחא, שהוא עש"ק אחר הצות (במנין
שית אלפי שני דהוי עלמא), יגמרו ההכנה לקבלת השבת,

ובהתחלה דטועמי' חיים זכו, לטעום מכל "חבשיל וחבשיל" של יום
השבת בעש"ק,

וכמו שיום השבת ענינו מנוחה ונצטוינו לכבדו ולענגו - כך גם
הכנה זו תהא מתוך מנוחה, כבוד וענג,

ונזכה בקרוב, בחכ"י, לקיום היעוד והאכלתיך נחלת יעקב אביך, נחלה
בלי מצרים וכמ"ש ופרצת ימה וקדמה וצפונה ונגבה.

בברכה ש"קו אה"ל א"ל ח"ה יפה לראות את
דער אה"ל ה'תשכ"ז

מסיבה נתעכב המכתב עד מעלי שבתא דעשירי בשבט - ויזמא קא ברים -
יום הסתלקות הילולא של כ"ק מו"ח אדמו"ר, והקביעות בשנה זו כמ"ש בשנה
היא - ביום השבת קודש.

בחד. הארץ: הקדמת בני אדה"ז לשו"ע שלו. וראה זח"ג (רפח, א): כל יומיך...
פחד קטירא כו'. אליו. לבב: שם. כל. ההיא: סידור שער הל"ג בעומר (דש
סוף טור ב. וראה ג"כ שם בסוף השער). ומלמעלה למטה. בעת פטירתו: צ"ע אם
גם בעת פטירתו זהו מ"ד הבאים ע"י העלאת מ"ן אז - נר"נ שלו. ולהעיר מקו"א
סד"ה עיינן ע"ה. כל. הארץ: אגה"ק סי' כח. הימים האלה: לב דוד פכ"ט (ע"פ
מש"כ הרמ"ז בס' תיקון שובבים). (וראה משנה ספ"ג דגיטין). שו"ת הר"י
אירגס (בסו"ס מבוא פתחים) ס"ה בארוכה. שניאור: ואין אור אלא תורה
(תענית ז, ב). במנין שית כו': ראה רמב"ן עה"ת בראשית (ב, ג).
דטועמי' . וחבשיל: ש' הכוונות ענין טבילת ע"ש. שו"ע אדה"ז סו"ס
ר"נ. השבת ענינו מנוחה: ראה רש"י בראשית (ב, ג). סוף תמיד. צ"צ
לחללים עה"פ מזמור שיר ליוה"ש. והאכלתיך. ונגבה: ראה שבת קיח,
סע"א ושם.

בכת"ק קודם חתי"ק:

שילכו מחיל אל חיל - הליכה באמת לאמתו, שלא בערך מדרי' הקודמת

מכתב כללי פרטי, נדפס בלקו"ש ח"ו ע' 260.

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

ב"ה, טו"ב כסלו, ה'תשכ"ט
ברוקלין, נ. י.

הו"ח אי"א נו"נ עוסק בצ"צ כו"ה
מו"ג עזרא בנימין שי'
וסוג' תי'

שלום וברכה!

מאשר הנני קבלת המכתב מיום הגאולה יו"ד כסלו ויום ב'.

ות"ח על הברכות - בקשר לתקופת הארבעים שנה.

ובלשון חז"ל: מלתך כבר אמורה, פירוש כו' שברכתך כתובה,
מואברכה (הקב"ה) מברכך.

ויה"ר שתהא באופן של תוספת, שתוספתו של הקב"ה מרובה על העיקר.

נעמה ביותר והביאה שמחה רבה הידיעה אשר רבים מהמברכים צרפו
להברכה וחזקו ואישרו אותה ע"י ענין של תומ"צ - תרומה לצדקה, לימוד
ענין בתורה וכו'.

ושלש מעלות בזה, זו למעלה מזו: עשיית מצוה - מוסיפה (בזה ובבא)
לא רק באדם העושה, כ"א בכל העולם כולו. יתרה מזה - באדם הגורם לעשייתה
(ואפילו בלא הודע). והעולה על כולנה - באם העשי' לזכותו ובעדו.

ובאתי בהצעת יבקשתי אשר כל אחד מציבור המברכים יעשה שניהם, תלמוד
ומעשה, גם יחד - שהרי יש בזה מה שאין בזה. ולא עזר אלא שמעשה הצדקה
מוסיף עילוי "בכל מעשה המצות ות"ת כנגד כולך", ות"ת שהיא חיי בני
ובדוגמת דגים במים - מובן שע"י הוספה בה בחיות האדם - נתוסף חיות עי"ז
בכל מעשיו.

ובפרט שהימים - בין ימי הגאולה של אדמו"ר האמצעי - יו"ד כסלו -
ושל אדמו"ר הזקן - י"ט כסלו - שגאולת שניהם הייתה (ושייכת) לקריאת
(ותוכן) הכתוב: פדה בשלום נפשי מקרב לי כי ברבים היו עמדי, וביארו
חז"ל פירושו: אמר הקב"ה כל העוסק בתורה ובגמ"ח ומתפלל עם הציבור
מעלה אני עליו כאילו פדאני לי ולבני מבין או"ה.

בברכה - בקשר ליום הולדתה - לשנת הצלחה בגו"ר.

בברכת חג הגאולה

אין צורך פה בהתייחס
אלהם כי ה"ח ה"ח ה"ח
ש"ר נוסף בפני אלה
(ואם כהאמר גלויה) - א"א

הנני מודיע
לכבוד
הנני מודיע
לכבוד
הנני מודיע
לכבוד

ובלשון חז"ל: ירושלמי הובא בתוד"ה ואברכה (חולין מט, א). ועיי' ד"ה
אריב"ל כל כהן שמברך (תרכ"ט) על השינוי מירוש' שלפנינו (ברכות ספ"ה).
שתוספתו מרובה על העיקר: ב"ר פס"א, ד. וי"ל שזוהי דרגא נעלית ביותר
על המד"א (דבר"ר פא, יג) יתרה מן העיקר. ואכ"מ. בכל העולם כולו: כגירסת
הרמב"ם הל' תשובה פ"ג ה"ד. ואפילו בלא הודע: במכש"כ ממדה הפכית (משנה
סנה' נד, א). לזכותו ובעדו: וכהתפלה מי שברך כו' הוא יברך כו' בעבור
כו' לצדקה בעדו. וגם בת"ת שייך זה במתנה קודם הלימוד (עיי' שו"ע יו"ד
סרמ"ו סוס"א). יש בזה. בזה: ראה קדושי' (מ, ב ושי"נ). נתבאר בארוכה בדרושי'
הצ"צ ד"ה ושונתם (אוה"ת ואתחנן). בכל. כולך: אגה"ק לרבנו הזקן סוס"ד.
ועיי' סוס"ג. דגים במים: ראה ברכות (סא, ב). * נתוסף חיות: עיי'
חניא ספ"ה. הייתה. פדה: כידוע באגרות ושיחות רבותינו נשיאי חב"ד (דיט'
כסלו. ובכ"מ). וביארו חז"ל: ברכות (ח, א). וראה ד"ה פדה בשלום (לאדמו"ר
האמצעי - בס' שערי תשובה ח"א). ולהנשיאים אחריו בכל דור ודור).
(* וראה זבחים כב, א. וש"נ. ובשו"ע אדה"ז חאו"ח סק"ס סי"ד.

בכת"ק בסוף המכתב:

אין לדייק כ"כ בהפיסוק שבהגש"פ עם הלקו"ט הנדפסת.

בירור נוסף בפסקי אדה"ז (ודלא כהמשנה ברורה) - מובן שנכון הוא [ופשוט-
בהגשה "שאפ"ל כן", כי מאד עמקו מחדשבותיו וכקדה"ק כו' - כדברי הצ"צ בשו"ת
שלו (היינו שכך הוא גם ע"פ נגלה)]

איך יחלק זמנו כו' - בהתייעצות עם זקני החסידים שעל אתר.

מכתב כללי פרטי, נדפס בלקו"ש ח"ה ע' 429 [ולהעיר שהוא מענה להמברכים לרגל תקופת
ארבעים שנה לנישואין ד"ד כסלו תרפ"ט].

שבהגש"פ: = שבהגדה של פסח.

הלקו"ט: = הלקוטי טעמים.

וכקדה"ק: = וכקדשי הקדשים.

אין..הנדפסת: הנמען רצה לדייק בהגדה של פסח של כ"ק אדמו"ר זי"ע במקומות שיש פסיק או נקודה וכי"ב,
וע"ז העיר כ"ק אדמו"ר שאין לדייק כ"כ בהגדה הנדפסת, היינו שבדברים שבדפוס יתכן שנפלו שם טעותי
דפוס.

בירור..נגלה): הנמען רצה ללבן ולבאר ולהעלות על הכתב בירורים בשו"ע אדה"ז ולברר כל החילוקים שבין
שו"ע אדה"ז והמשנה ברורה, וע"ז כתב כ"ק אדמו"ר שנכון הוא ופשוט שכל הדברים צ"ל בגדר של "ואפשר
לומר" ולא בגדר "ועל כרחך צריך לומר". [לאחר זמן כתב כ"ק אדמו"ר זי"ע אליו שהעיקר הוא בירור בפסקי
אדה"ז ולא "ודלא כהמשנה ברורה".]

כדברי הצ"צ בשו"ת שלו: שו"ת צ"צ חלק יו"ד סי' ס"ב אות ח ועוד.

שעל אתר: בני ברק.

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מוחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

ב"ה, ימי חנוכה ה'תשל"א
ברוקלין, נ. י.

הפ"ח אי"א נו"נ עוסק בצ"צ כו'
מו"ה עזרא בנימין שי'
וי"ע

שלום וברכה!

מאשר הנני קבלת המכתב מיום ערב חנוכה.

ענין חנוכה - קבעו הנס בנרות. והנה שני דברים בנר ושניהם נקראים נר: שמן ופתילה שמדליק בהם, הכלי המחזיק בתוכו השמן והפתילה.

בנר שעוה וכיו"ב - י"ל שחלק הנר שלא נימס עדיין - הוי במקום הכלי, או שהכלי הוא לאו דוקא אפילו לכתחילה.

ופירשו חז"ל עפש"נ נר ה' נשמת אדם, כי נר מצוה ותורה אור

כי הפתילה והשמן הם (בעבודת השם) האדם והמצות,

וכשמדליק הנר (שזהו ענינו ושלימות שלו), כשעושה מצוה - "מדליק" הדבר בו נעשית המצוה (ובצירוף כח עשי' זו, חלק מ"הפתילה") נעשה אור.

והרבה מיני אור הם בנר וכללותם - בלשון חז"ל: נהורא אוכמא ונהורא חיוורא,

נהורא אוכמא הקרובה אל הפתילה, עשיית המצוה באופן שניכר בזה גם מציאות אדם העושה, ונהורא חיוורא - עשיית מצוה לשמה. ובלשון הרמב"ם עוסק בתורה ובמצות כו' לא מפני דבר בעולם כו' אלא עושה האמת מפני שהוא אמת כו'.

והנה התומ"צ הם דוקא בעוה"ז, בו על האדם לעשותם ולברר עי"ז את חלקו בעולם שבשבילו נברא.

וי"ל שזהו ענין הכלי (דהנר). וכשם שאין אחד דומה לחברו כך כו"כ מיני כלים הם,

אף שבכללות - כל נר ה' נשמת אדם אשר במנורה - כולה מקשה זהב עד ירכה (רגל התחתון) עד פרחיה (גדולי הצדיקים).

ויהי רצון אשר יאיר כל אחד ואחת את נרו,

אח נשמתו - נפש האלקית ונפש הבהמית - ואת חלקו בעולם,

ובאופן - כהלכה דבית הלל - דמוסיף והולך, מוסיף ואור,

עד לקיום היעוד דלילה כיום יאיר.

בברכה
אשר יאיר כל אחד ואחת את נרו

בברכה יעלה עולמך
אשר יאיר כל אחד ואחת את נרו

ענין חנוכה: ראה ד"ה זה בתורה אור. קבעו הנס בנרות: והרי בחנוכה הי' גם הנס דמסרת גבורים ביד חלשים כו' ובלעדו א"א נס הנרות (אבל גם לולא נס הנרות - הי' נגאלים מגלות יון ע"י הנס דמסרת) - ועכצ"ל שגם המלחמה הייתה בענין הנרות (נר הנשמה ונר מצוה). עיי"ש. ולקמן במכתב. שני

דברים בנר: ראה שערי אורה ד"ה כי אתה נרי סוס"א: דבר חמישי והוא כלי הנר. ושניהם נקראים נר: גם כ"א בפני עצמו וכנאמר: הנרות הללו קודש הם. נר שיש לה ב' פיות. וכיו"ב. שמן ופתילה: כך סדרם ברמב"ם שו"ע וכו'. וצ"ע שהוא היפך הסדר בש"ס: פתילות ושמונים. שהכלי הוא לאו דוקא: בשו"ת אבני נזר חאו"ח סת"ק כותב שמחלוקת בדבר ותלוי באם הכלי מכלל הנר. ובטח אין הכוונה כשטחיות הלשון (וכן בס' נהיבות עולם שמביא), שהרי במקומות אין ספור שהכלי נקרא נר (הן בלשון תורה והן בלשון חכמים), כ"א בנוגע לעבודה (ומצוה) האמורה בנר. ועפ"ז בנוגע לנ"ח - ל"ל להרבות במחלוקת והרי יל"פ דברי החסד לאברהם וכו' שמביאו שטעמו משום בזיון מצוה. ואכ"מ. אפילו לכתחילה: שו"ע או"ח ר"ס תער"ג. ובנ"כ שם הקשו על המהר"ל. ופירשו חז"ל: בתו"א ושערי אורה (ראה מפתח הענינים שם), באור התורה. דרושי חנוכה. ועוד. ובצירוף כח כו': להעיר מתניא פל"ז. והרבה מיני אור: ברכות נב, סע"ב. ובזהר בכ"מ. ובחקו"ז חכ"א (נ, א) ה' גוונין. אוכמא. חיוורא: זח"א נא, א. וראה תו"א כו' שם. וכלשון הרמב"ם: הל' תשובה פ"י ה"ב. עוסק בתורה ובמצות. עושה האמת: לכאורה סיפא לאו רישא. ולהעיר ממו"נ ח"א פ"ב. הל' יסוה"ת פ"א ה"ד. שפ רפ"ט. ואכ"מ. שבשבילו נברא: תרתי משמע: העולם בשביל האדם (סנהדרין לז, א. ברכות ו, סע"ב). והאדם בשביל (בירור) העולם (תניא פל"ז מע"ח שכ"ו). שבשבילו. שזהו ענין הכלי: ויתאים גם למש"כ בס' טעה"צ להרדב"ז (הובא באבני נזר שם) דאין עיקר המצוה בכלים עצמם אלא במה שנעשה עליהם. שאין אחד דומה לחבירו: סנה' לז, א. כו"כ מיני כלים: בחסד לאברהם מעין ב' נהר נח מונה טו מיני כלים הראויים לנ"ח. מקשה. הצדיקים): ראה ד"ה זה בלקו"ת פ" בהעלותך. אחד ואחת: שאף הן היו באותו הנס (שבת כג, א. ועיי"ש ברש"י). מוסיף ואור: דבאור מצ"ע - גם לב"ש צ"ל מוסיף והולך, אלא שנרות חנוכה הם כנגד פרי החג (שהם כנגד או"ה) שבהם צ"ל פוחת והולך (ראה שבת כא, ב. תו"א ד"ה ח"ר מצות נ"ח (לד, ב). ועפ"ז יתורץ הא דודאי גם ב"ש ס"ל דמעלין בקודש. היעוד דלילה כיום יאיר: תהלים (קלט, יב) ובכמה מרז"ל שזהו יעוד דלעת"ל (זח"א לא, א. ועוד).

בכת"ק:

כל הפ"נ יקראו עה"צ.

להערתו בשהיחודה"א - עייג"כ ד"ה להבין כו' ע"ם

דנקודים כו' (לארדה"ז) שהו"ל ז"ע.

וקודם חתי"ק הוסיף בכת"ק:

לגדל כיו"ח שי' לתחומע"ט

מכתב כללי פרטי, נדפס בלקר"ש ח"ה ע' 445.

שהיחודה"א: = שער היחוד והאמונה.

ד"ה להבין...ז"ע. נדפס בסה"מ תקס"ח.

כיו"ח: = כל יוצאי חלציהם.

לתחומע"ט: = לתורה חופה ומעשים טובים.

ב"ה, עש"ק פ' עלי באר ענו לה, ה'תשכ"ח
ברוקלין, נ.י.

הו"ח אי"א נו"נ כו'
מו"ה עזרא בנימין שי'

שלום וברכה!

מאשר הנני קבלת מכתבו ממוצש"ק ג' תמוז ה'תשכ"ח והל' ז' ניסן ה'תשכ"ח
אביע תקותי חזקה, אשר בימי סגולה, ימי הגאולה יבטיג תמוז
הבע"ל, וכן בימים שלפניהם ושל אחריהם,

חעלה בזכרון כא"א פרשת הגאולה, פרשת המאסר שקדם לה ופרשת
הסיבות שגרמו להם,

זכרון המביא לידי התבוננות, התבוננות ו"לימוד" פרשות אלו המביא
לידי מעשה,

מעשה בפועל בפעולות שהן היסוד והפנימיות של הפרשות האמורות: הפצת
היהדות, התורה (הנגלה והפנימית) ומצותי' ועד כדי מסנ"פ,

מסנ"פ (רצונו וכל עניניו) מתוך הרחבה אמתית, שהרי גם במצב שמתקיימת
במילואה ההבטחה: פחדכם ומוראכם יתן ה' וגו' צ"ל קבוע בלבו תמיד ממש ענין
מסירת נפשו לה',

לעמוד חזק נגד כל מונע ומעכב, אויב ומתנקם - הן מחוץ והן מבית,
ול להיות בטוח אשר סוף סוף יבטלו כל המניעות ועיכובים ותצליחנה
הפעולות הלוך והוסיף ואור

וגם מספר הפועלים בזה - פעלי דיממא, מאכען ליכטיג - יגדל הלוך
וגדל עד כי חדל לספור -

עדי לקיום היעוד כי תרבה הדעה והחכמה והאמת ומלאה הארץ דעה את ה',
בגאולתנו הקרובה האמתית והשלימה ע"י משיח צדקנו.

בברכה
אשר צדקנו

עלי באר: שיעור היום (בשיעורי חת"ת הידועים). על באר ענו לה: באר
נקראו כנס"י וכמש"נ מעין גנים באר מים חיים וענו לה שמעוררים אותם
מלמעלה, וע"י תומ"צ עולים ממאסר הנה"ב לאור באור החיים (עיין לקו"ת
ואוה"ת עה"פ). פרשת הגאולה. והסיבות: ראה בזה רשימות המאסר (לקו"ד
ח"ד). קונטרס יב תמוז, חרצ"א (בס' הקונטרסים). מסנ"פ (רצונו: ראה
ד"ה פי' מס"נ לאדה"ז (בונה ירושלים סע"א. מאה שערים סמ"ג). ד"ה
עתידיים צדיקים, ה'תש"ב. ההבטחה: פחדכם: ראה בכ"ז תניא ספכ"ה ופמ"א. אויב
ומתנקם: ראה ד"ה וקבל היהודים, תרפ"ז. פעלי. ליכטיג: עירובין סה, א.
זכפי' הצ"צ (הובא בלקו"ד ח"ב עה"כ. ונאמר ויקרא אלקים לאור יום).
תרבה. את ה': ראה רמב"ם הל' תשובה פ"ט, ה"ב. שם בסיום וחותם הל'
מלכים. פיה"מ סנה" ר"פ חלק (קרוב לסוף ההקדמה לי"ג היסודות). מו"נ
ח"ג ספי"א. תרבה. החכמה. דעה את ה': בזח"א (קמ, סע"א): אותו זמן ישגא
החכמה בעולם כו'. אלא שמשמע שמדבר בתקופת תחה"מ (וכן מוכח בזח"א
קיג, ב. קל, סע"א). משא"כ ברמב"ם. הדעה והחכמה והאמת: הוסיף ביאור
בסוף הל' מלכים: ולא יהי' עסק כל העולם אלא לדעת את ה' בלבד (להעיר
מהל' יסוה"ת פ"א ה"ד: הוא לבדו האמת. ועייג"כ תניא פל"ה בהג"ה בשם
הרב המגיד) ולפיכך יהיו ישראל חכמים כו' וישיגו דעת בוראם כו' (להעיר
מהל' יסוה"ת פ"ג. ה"ס). ובזה יובן ג"כ מה שרק בהל' מלכים ובמו"נ הובא
סיום הכתוב: כמים לים מכסים.

בכת"ק: [מאשר הנני קבלת מכתבו ממוצש"ק ג תמוז] והקודמו והמצו"ב (חד"ת). ובל"נ
לכשאפנה אשנה).

מכתב כללי פרטי, נדפס בלקו"ש ח"ח ע' 339.
חד"ת: = חידושי תורה. הנמען פלפל בדברי כ"ק אדמו"ר ז"ע בענין ברכת המוציא ע"י הבני בית הנדפס
בלקו"ש ח"א ע' 243.

שוחט" ירוח"ו

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקווי
ברוקלין, נ.י.

ב"ה, ימי הסליחות, ת'השכ"ד
ברוקלין, נ.י.

האברך עזרא בניסין שי

שלום וברכה!

הפ"נ שלו נחקבל.
ולקראת השנה החדשה, הבאה עלינו ועל
כל ישראל לטובה ולברכה, הנני בזאת להביע
לו ברכתי, ברכת כחיבה וחתימה טובה לשנה
טובה וסתוקה בגשמים וברוחניות.

בברכה לת"ח ביראח
שמים

השאלתו ע"ד בי' בתניא - עיין (סוף) הקדמת הרמב"ן לפי עה"ת.
מענה זו כבר נדפסה בקובץ "מגדל אור" חוברת ה' [יור"ל ע"י ישיבה אור אלחנן חב"ד, ל.א.
תשמ"א] ומשם להיכל מנחם ח"א ע' עב ובאג"ק חכ"ג ע' ער"ב.
לשאלתו..עה"ת: השאלה היתה במה שביאר בקונטרס עץ חיים דמאי שנא תניא משאר ספרים הנכתבים
ברוה"ק אשר כיון שנכתב ברוה"ק הרי נכלל בו בדרך ממילא כל הסברה והשכלה שהיא נכונה כשלעצמה גם
אם המחבר לא התכוון אלי'.

בכת"ק:

לשאלתו ע"ד בי' בתניא - עיין (סוף) הקדמת הרמב"ן לפי עה"ת.
מענה זו כבר נדפסה בקובץ "מגדל אור" חוברת ה' [יור"ל ע"י ישיבה אור אלחנן חב"ד, ל.א.
תשמ"א] ומשם להיכל מנחם ח"א ע' עב ובאג"ק חכ"ג ע' ער"ב.
לשאלתו..עה"ת: השאלה היתה במה שביאר בקונטרס עץ חיים דמאי שנא תניא משאר ספרים הנכתבים
ברוה"ק אשר כיון שנכתב ברוה"ק הרי נכלל בו בדרך ממילא כל הסברה והשכלה שהיא נכונה כשלעצמה גם
אם המחבר לא התכוון אלי'.

מענות

א

וכן במילתם אז – אבל כ"ז באין ערוך לנגלה בכבודו ובעצמו

מענה לשאלה [ב ניסן תשל"ו],
"בנוגע למכתב כללי לחה"פ לא הבנתי איך מתאים תוכן המכתב בפ"י בפסח להפ"י המובא בהערות מקדושת לוי, שהרי לפי תוכן המכתב יש גם בהשם פסח מעלה נפלאה בבנ"י דוקא ואם משום דה"י זה ע"י אתדל"ע הרי גם מה שיצאו למדבר וכו' ה"י ע"י אתדל"ע" אחרי תיבות "בבנ"י דוקא" רשם קו וכתב כנ"ל.

וכן.. ובעצמו: השאלה היתה דבקדושת לוי ביאר "בטעם שבתורה נקרא חג המצות ואנו קוראים אותו פסח" כי השי"ת מספר שבחן של ישראל שלא התמהמהו ולא אמרו האיך נצא למדבר ואנו מספרין שבחו של השי"ת אשר פסח גו", והיינו שהשם "פסח" הוא מעלה בהשי"ת ולפי המבואר בהמכתב כללי [נדפס בלקו"ש ח"יב ע' 160] לכאורה יוצא אשר השם "פסח" הוא מעלה נפלאה בבנ"י שיצאו ממ"ט שערי טומאה עד שהיו יכולין לקבל עשרת הדברות אשר בסיומם הוא השלימות של בין אדם לחבירו, וע"ז העיר כ"ק אדמ"ר שגם ע"י שכלו עצמם באותו לילה [שהוא אתדל"ת] היתה הדילוג והקפיצה של הבנ"י ממ"ט שע"ט, ומ"מ אין זה בערך ל"נגלה עליהם מלך מלכי המלכים בכבודו ובעצמו" והיינו שהשי"ת פסח וכו', ומשבחין אותו על זה.

ב

פשוט שלא לעשות, ואמרו חז"ל העמידו תלמידים הרבה (ולאחרי זה בא מחז"ל ועשו סייג* לתורה) ועצ"ע אם הנ"ל בכלל זה.

מענה לשאלת הנהלת א' הישיבות, "האם לעשות דרישה שבחורים יהיו דוקא בפנימי' בישיבה כתנאי לקבלת תל' בישיבה", ואחרי ה' נימוקים לזה ממשיך "ולאיך הנימוק לא לעשות דרישה הנ"ל כי איך נקבל אחריות כזו לא לקבל תלמיד אך ורק משום דלא רוצה לגור בפנימי' וכו'". מתח קו מתחת לתיבת "האם" והמשיך בקו עד לסיום כל המכ' וכתב כנ"ל. ואמרו חז"ל: אבות פ"א מ"א.

ג

לכן מתאים יותר בנין נפרד אבל אין מוכרח כלל להתחיל הכל בבת אחת דוקא מענה לשאלת הנהלת א' הישיבות אשר "חדר חב"ד לומד כעת בבנין הישיבה... כעת נמצאים בחדר יחד עם גן הילדים למעלה מס' תלמידים (כולל 23 ילדות, אשר מכתה א' ואילך לומדים בנפרד, וכעת הילדות המבוגרות ביותר הן בגיל 1/2 6). ספיקתינו האם כדאי לקחת בנין א'... ולגדרו מסביב ולהקים שם החדר... הספק הוא אשר מצד א' הרי בהרבה ישיבות נמצאים

ילדים מגן ועד לביהמ"ד באותו בנין, ולאידך גיסא אולי לכתחילה יותר טוב להקים חדר במקום נפרד כי יתכן שזה עלול להפריע...אמנם כמובן זה יה' כרוך בעוד הוצאות כספיות...".
אחרי תיבות "23 ילדות" רשם קו לצד המכ' וכתב כנ"ל.

ד

פשוט שיסוד כולל ועוד שיעורים וכו' - נכון הוא ובמאד. ופשוט ג"כ: א) שצ"ל בהסכם מנהלי מוסדות חב"ד הקיימים כבר שם, ב) שצ"ל לא, ח"ו, על חשבון הירוס הקיים כבר שם בכרם חב"ד, ג) שצ"ל קביעות ועד שינהל אירגון כהנ"ל וכו' אחד שיקח ע"ע להיות "רוח החי" והמזרז למזורזין והשטופער וכו' - וכ"ז יוקבע בהסכם עסקני אנ"ש ש"י שם (עכ"פ דרובם), ד) ועיקר - לאחר החלטה טובה כזה (שבמילא יודע ער"ז לכו"כ), יוכרח (וזכות גדולה) להביא הדבר בפועל, אפילו באם יבואו פחדנים ועצלנים וכיו"ב וישענו להיפך. וק"ל.

בעצם הדבר - כנ"ל, הוא אהוב כו' ויפה ובאמת - אין קישויים אמתים להגשימו, אף שדורש מרץ ועקשנות וקדושה ושלילת מרה שחורה (ובפרט שאין לזה יסוד) ובסתיון אמתים ושמחה. אזכיר עה"צ.
מענה לשליח אחד בלאס אנדזעלעס שרצה לפתוח כולל עם שיעורים וכו'.

ה

1 ות"ח ת"ח על הבשו"ט

2 הבפו"מ?

3 אזכיר עה"צ להצלחה

4 פיזור הנפש גדול ביותר, וצע"ג אם הזמן והמצב בבני ברק עתה מתאים לזה וכו' ובכלל - להקמת ישיבה חב"דית

בא במענה על שאלה במכתב הנמען במוצש"ק פ' דברים תש"ל, "...הישיבת ערב בבני ברק אשר בה הנני המשגיח בעז"ה גדל וישנם כבר בין 30 - 40 ילדים המשתתפים ולמדו כבר כר"כ פרקי משניות בע"פ וכן כמה וכמה דפים בגמ' בע"פ וכן כמה פרקי תניא בע"פ. אנו מקוים בעז"ה לעשות בחמשה עשר באב מסיבה להילדים עם ההורים...הנני מבקש ברכת כ"ק אד"ש שזה יצליח יותר ויותר ושנזכה ע"ז לגדל ולקרב יותר ויותר ילדים באיכות ובכמות להיות ח"ל אמיתיים ושיהי' לנח"ר אמיתי לכולנו ובפרט לכ"ק אד"ש...ודברתי ע"ז עם...והחלטנו לשאול את כ"ק אדמו"ר שליט"א. א) האם לבנות בנין לישיבה קטנה כאן בבני ברק היות..."
וע"ז בא המענה:

אחרי התיבות "פרקי משניות" כתב 1 הנ"ל.

הקיף תיבות "מקוים בעז"ה כו" וכתב 2 הנ"ל.

אצל "הנני מבקש כו" רשם בהצד 3 הנ"ל.

עיגל תיבות "לבנות בנין" וכתב 4 הנ"ל.

לזכות

החתן הת' מנחם מענדל שי'י

והכלה מ' הדסה שיינא שתחי'י

שפאלטער

לרגל יום נישואיהם בשעטומו"צ

יום רביעי, י"ג סיון ה'תשנ"ז